

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 13C/474/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115229000
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Revický
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8115229000.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom Mgr. Petrom Revickým v právnej veci žalobcu: A. V., R.. X.X.XXXX, D. Š. XX, XXX XX N., zastúpenej JUDr. Ľudmilou Raffáčovou, advokátkou, Mäsiarska 4, Košice, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o určenie že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy žalobkyne a o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy žalobkyne vyplývajúcej z dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 3.8.2010.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 749,70 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 503,84 Eur od 20.1.2016 do zaplataenia a zo sumy 245,86 Eur od 11.6.2020 do zaplataenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietam.

Žalobkyňa má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1.1 Žalobou doručenou súdu 1.12.2015 sa žalobkyňa domáhala, aby súd vydal rozsudok, ktorým by určil, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy žalobkyne vyplývajúce z dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 3.8.2010, a súčasne uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 503,84 Eur s úrokom z omeškania a nahradiť trovy konania. Žalobkyňa v tomto podaní zároveň navrhla, aby súd vydal predbežné opatrenie, ktorým by žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobkyne vyplývajúceho z dohody o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 3.8.2010, a súčasne jej zamestnávateľovi zákaz vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne v prospech žalovaného.

1.2. Žalobu odôvodnila tým, že medzi žalobkyňou a žalovaným bol založený zmluvný vzťah vyplývajúci zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorý vznikol dňa 3.8.2010 uzatvorením predmetnej zmluvy. Tento vzťah je vzťahom spotrebiteľským, pretože spĺňa všetky atribúty zmluvy uzatvorenej medzi dodávateľom a spotrebiteľom, na ktorý sa vzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia Občianskeho zákonníka uvedené v § 52 až 54. Rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 10C/64/2014 súd zamietol žalobu, ktorou sa žalovaný domáhal proti žalobkyni zaplataenia sumy 353,76 Eur s príslušenstvom z titulu zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 3.8.2010 č. XXXXXXXXXXXX. Súd uzatvoril, že spotrebiteľský úver, ktorý vznikol z uzatvorenej revolvingovej zmluvy nemá náležitosti

uvedené v ustanovení § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a to, že neobsahuje rozpis, z ktorého je zrejmé aká je výška splátky istiny, aká je výška splátky úroku a aká je výška ostatných poplatkov.

1.3. Žalobkyňa ďalej uviedla, že žalovaný potom ako zistil neúspech v konaní, v ktorom sa domáhal voči žalobkyni zaplatenia sumy 353,76 Eur s príslušenstvom tak, že výška požadovanej istiny a príslušenstva spolu nemá presiahnuť sumu 990,- Eur, zaslal zamestnávateľovi žalobkyne dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorú uzatvorila žalobkyňa so žalovaným dňa 03.08.2010, č. XXXXXXXXXXXX. Podľa predloženej dohody o zrážkach zo mzdy pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi zabezpečené touto dohodou sú tvorené revolvingovým úverom, ako aj ďalšími nárokmi. V dohode o zrážkach zo mzdy je uvedené, že žalovaný poskytol žalobkyni na základe zmluvy o revolvingovom úvere čiastku vo výške 990,- Eur. Dňa 03.12.2014, teda 20 dní po tom ako bol vynesenej rozsudok Okresným súdom Prešov, sp. zn. 10C/64/2014, zaslal žalovaný zamestnávateľovi žalobkyne žiadosť o vykonanie zrážok zo mzdy a iných príjmov v prospech veriteľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., kde tvrdí, že sa veriteľ oprávnenne domáha uspokojenia neuhradenej splatnej pohľadávky v celkovej výške 504,19 Eur k 03.12.2014. Tvrdí, že k vykonávaniu zrážok zo mzdy na účet veriteľa dala žalobkyňa v dohode o zrážkach zo mzdy výslovný súhlas. Žiadosť žalovaného o vykonanie zrážok zo mzdy dlžníka A. V.Á. bola uvoľnená z čakaťelov a žalobkyni bola vykonaná zrážka za mesiac 04/2015 v sume 84,80 Eur. Následne boli žalobkyni vykonané ďalšie zrážky zo mzdy vo výplatnom termíne za mesiac máj, jún, júl, august, september, október spolu vo výške 503,84 Eur. Konanie žalovaného považuje žalobkyňa za bezprecedentné porušovanie práva. Akonáhle žalovaný zistil, že v súdnom konaní jeho nárok neobstojí, uchýlil sa k obchádzaniu spoločnosťou rešpektovaných právnych noriem, sumárne nazývaných dobré mravy, tak, že prostredníctvom dohody o vykonaní zrážok zo mzdy hrubo zaviedol zamestnávateľa žalobkyne o tom, že žalobkyňa je žalovanému dlžná. Výšku dlhu žalovaný mení podľa neznámych výpočtov, kritérií, pravidiel. V súdnom konaní si uplatnil nárok na zaplnenie sumy 353,76 Eur s príslušenstvom, ale len do výšky 990,- Eur. V žiadosti o vykonanie zrážok uvádza sumu 509,- Eur, v máji 2014, po vykonaní prvej zrážky, je dlh vo výške 794,55 Eur. Žalobkyňa má za to, že sa jedná o absolútne neplatnú zmluvu o revolvingovom úvere, pretože ročná úroková sadzba úveru v % podľa zmluvy činí 70%, kde bez ďalšieho je možné konštatovať, že sa jedná o úrok úžernícky, pretože priemerná sadzba úverovo v tomto období činila 14 %. Žalovaný sa svojvoľne rozhodol, že si zvolí vlastnú cestu bez toho, aby rešpektoval súdne rozhodnutie, vymohol si finančné prostriedky aj napriek tomu, že na nich nemá nárok, pretože právny poriadok v Slovenskej republike platí pre všetkých rovnako a či sa žalovaný stotožňuje alebo nestotožňuje s právnym posúdením súdu všeobecne platí, že v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Už Okresný súd Prešov konštatoval, že zmluva nemá náležitosti citovaného zákona, keďže nemá rozpis splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Poukázala tiež na to, že žalovaný v skutočnosti neposkytol žalobkyni 990,- Eur, ale poskytol jej iba 822,69 Eur. Žalobkyňa zaplatila, mimo vykonaných zrážok zo mzdy, na revolvingový úver sumu 1.474,14 Eur, hoci jej bolo poskytnutých len 822,69 Eur. Spolu so zrážkami zo mzdy zaplatila žalobkyňa žalovanému sumu 1.977,98 Eur.

1.4. Žalobkyňa napokon uzavrela, že úplne stratila právo disponovať so svojím príjmom, nemá možnosť reálne zastaviť výkon zrážok zo mzdy, bez ohľadu na súdne konanie jej boli od mesiaca apríl pravidelne zrážané sumy. Žalovaný môže kedykoľvek zmeniť výšku dlžnej sumy, môže vykonávať zrážky zo mzdy v podstate bez obmedzenia a to až do doby kým si neuspokojí celkom svoj nárok, ktorého výšku si určí sám. Žalobkyňa má finančné problémy, je samoživiteľkou dvoch maloletých detí. Po vykonaní zrážok zo mzdy jej ledva ostane suma na zaplatenie nájomného a bežnú obživu. Žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohacuje a výška bezdôvodného obohatenia narastá plynutím času, počas ktorého realizuje na základe dohody o zrážkach zo mzdy ďalšie zrážky z príjmu žalobkyne.

1.5. Na preukázanie svojich tvrdení žalobkyňa predložila kópiu zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 3.8.2010 uzavretej medzi žalovaným ako veriteľom a ňou ako zákazníkom, a tzv. kartu klienta, podľa ktorej ku dňu tlače 6.11.2013 jej bolo vyplatené vrátane revolvingov 822,69 Eur, splatené 1.474,14 Eur, a zostáva splatiť 353,76 Eur. Ďalej žalobkyňa predložila rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 10C/64/2014 - 52 zo dňa 12.11.2014, ktorým prvostupňový súd nárok žalovaného vo výške 353,76 Eur uplatnený voči nej na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 3.8.2010 zamietol s tým, že úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, a pokiaľ bolo odporcovi (teraz žalobkyni) poskytnuté finančné plnenie vo výške 822,69 Eur, táto suma z jej strany bola uhradená a

aj preplatená. Žalobkyňa zároveň predložila aj Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX (v ktorej bolo uvedené, že: „Pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi zabezpečované touto dohodou sú tvorené úverom vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru (revolvingov), prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou a jej prípadných dodatkov.“), a napokon aj kópiu listu spoločnosti ANACO s.r.o. adresovaného zamestnávateľovi žalobkyne a označeného ako Vykonanie Zrážok zo mzdy a z iných príjmov - Žiadosť zo dňa 3.12.2014, v ktorom ho žiada v mene žalovaného o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne. V tomto liste bolo uvedené, že „predmetnou dohodou sa dlžník zaviazal zabezpečiť uspokojenie pohľadávky veriteľa vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere/ pôžičky č. XXXXXXXXXXXX. V zmysle priloženej dohody o zrážkach zo mzdy, sa veriteľ oprávnené domáha uspokojenia nehradenej splatnej pohľadávky, v celkovej výške 504,19 Eur k 3.12.2014, vykonávaním zrážok zo mzdy alebo iných príjmov dlžníka na účet veriteľa, vedený v ČSOB banke, k čomu dal dlžník v predmetnej dohode o zrážkach zo mzdy výslovný súhlas.“

2. Súd návrhu žalobkyne na vydanie predbežného opatrenia vyhovel. V uznesení o nariadení predbežného opatrenia pritom súd vychádzal z toho, že žalobkyňa pre potreby vydania predbežného opatrenia postačujúco osvedčila, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, z ktorej žalovaný odvodzuje svoju pohľadávku, podľa rozhodnutia súdu v inom súvisiacom konaní, nemá všetky obsahové náležitosti spôsobujúce, a úver z nej sa tak v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov, čo následne spochybňuje i výšku pohľadávky z nej (resp. z úveru) vyplývajúcej, a z toho, že ak je neplatný, resp. minimálne z časti spochybnený a neurčitý hlavný záväzok, je preto v tejto časti neplatná, resp. spochybnená i dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá má tento hlavný záväzok zaisťovať. Okrem toho súd tiež poukázal aj na to, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neurčitá, keďže nešpecifikuje určite a zrozumiteľne zabezpečenú pohľadávku spôsobom umožňujúcim (podľa tejto dohody) jej nepochybné určenie vrátane jej výšky, teda hodnotu zabezpečovanej pohľadávky alebo presné pravidlá pre jej určenie, a ani konkrétne dohodnutú určitú alebo aspoň konkrétne určiteľnú výšku zrážok, čo sú v zmysle ust. § 551 ods. 1 OZ nevyhnutné obsahové náležitosti tohto právneho úkonu (dohody o zrážkach zo mzdy), s dosahom na jeho možnú neplatnosť podľa § 37 ods. 1 OZ.

3. Písomným podaním zo dňa 20.1.2016 žalobkyňa svoju žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia rozšírila o sumu zrážok zo mzdy, ktoré jej medzičasom žalovaný zrazil zo mzdy za mesiac október vo výške 81,38,- Eur, na mesiac november 2015 vo výške 81,44 Eur, a za mesiac december 2015 vo výške 83,04 Eur, a upravila aj požadované úroky z omeškania podľa času kedy jej boli zrážky v jednotlivých mesiacoch roku 2015 reálne vykonané.

4.1. Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Namietal, že rozpis splátky (na časť istiny, úroky a prípadne poplatky) nikdy nebol a nie je povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobkyne, že uzavretá zmluva o revolvingovom úvere je neplatnou, pretože dohodnutý úrok odporuje dobrým mravom, žalovaný poukázal na to, že úverová zmluva sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka, a (len) v otázkach, ktoré neupravuje Obchodný zákonník, ustanoveniami Občianskeho zákonníka s tým, že argumentácia žalobkyne je v rozpore so zákonom, a to s § 502 Obchodného zákonníka, ktorý reguluje výšku dohodnutých úrokov s tým, že dohodnutá odplata v zmluve priemernú odplatu na finančnom trhu podstatným spôsobom neprevyšovala inak. Mal za to, že platná bola aj dohoda o zmluvnej pokute. Uzavrel, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa neho nevznikol, a jeho vznik ani preukázaný nebol, a návrh o určenie, že žalovaný nemá pravo na zrážky zo mzdy, nie je v žalobe odôvodnený.

4.2. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobkyne o zrážkach zo mzdy uvedeným v rozšírení žaloby doručenom súdu 22.1.2016 žalovaný písomným podaním zo dňa 12.6.2020 uviedol, že eviduje prijatie súm uvedených v podaní doručenom súdu dňa 22.1.2016, a doplnil, že v súvislosti s uplatňovaným úrokom z omeškania sa nemohol dostať do omeškania v dňoch určených žalobcom s tým, že žalovaný sa o uplatňovaní nároku v zmysle zmenenej žaloby dozvedel až po doručení tejto zmeny. Žalobu navrhol zamietnuť.

5. Na prejednanie veci bolo nariadené pojednávanie, na ktoré sa žalovaný nedostavil, svoju neúčast však ospravedlnil, preto súd v zmysle ust. § 180 CSP vec prejednal v jeho neprítomnosti, a prihladol

prítom na obsah spisu a vykonané dôkazy (doručené a protistranou nespochybnené listiny podľa § 204 CSP).

6. Na pojednávaní právna zástupkyňa žalobkyne navrhla, aby súd pripustil zmenu žaloby v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle jej rozšírenia písomným podaním zo dňa 20.1.2016, s ktorým bol žalovaný oboznámený a mohol sa k nemu vyjadriť, so súčasťou úpravou (obmedzením) úroku z omeškania z bezdôvodného obohatenia (zo súm posledných troch zrážok zo mzdy až odo dňa 10.6.2020 ako nasledujúceho dňa po dni, keď bola žalovanému doručená zmena žaloby). Navrhla teda zmenu žaloby tak, aby súd v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia rozhodol tak, že „žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 749,70 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 84,80 od 1.5.2015 do zaplatenia, zo sumy 86,41 Eur od 1.6.2015 do zaplatenia, zo sumy 75,87 Eur od 1.7.2015 do zaplatenia, zo sumy 91,15 Eur od 1.8.2015 do zaplatenia, zo sumy 79,68 Eur od 1.9.2015 do zaplatenia, zo sumy 85,93 Eur od 1.10.2015 do zaplatenia a zo súm 81,38 Eur, 81,44 Eur a 83,04 Eur od 10.6.2020 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku“ s tým, že prvý výrok navrhovaného petitu dotknutý nie je. Súd túto zmenu žaloby podľa § 142 CSP uznesením vyhláseným na pojednávaní pripustil.

7. Súd sa oboznámil so žalobou a všetkými prostriedkami procesného útoku a obrany, ktoré strany sporu počas konania uplatnili, vykonal dokazovanie všetkými predloženými listinnými dôkazmi, ktorých odpis bol stranám sporu v priebehu konania doručený (a preto ich na pojednávaní osobitne nečítal, vid' § 204 CSP), a na základe zhodných (resp. nepopretých) tvrdení rozhodujúcich skutočností (§ 132 ods. 1, § 151 a § 186 ods. 2 CSP) a vykonaných dôkazov si osvojil základný skutkový stav tak (v rozsahu a obsahovej zhode s tým) ako ho vo svojich podaniach a prednesoch uviedli strany (vid' body 1., 3. a 4. tohto odôvodnenia), keďže nimi prednesené skutkové tvrdenia (nie ich právne zhodnotenie) nikto nespochybnil, a ani súd nemal žiadny dôvod pochybovať o ich pravdivosti (vid' primerane § 151 ods. 1 a § 186 ods. 2 CSP), a sporný nebol.

8. Skutkové tvrdenia žalobkyne o výške úveru a o tom, že žalovaný jej na jeho základe reálne poskytol len sumu 822,69 Eur, a o tom, že mu zaplatila mimo vykonaných zrážok zo mzdy na revolvingový úver sumu 1.474,14 Eur a zrážkami zo mzdy ďalšiu sumu 749,70 Eur, neboli v konaní nijako spochybnené, a vyplývajú aj z predložených listín, a preto z nich súd ďalej aj vychádzal.

9. Okrem týchto skutočností (uvedených stranami) súd z písomného vyhotovenia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX zistil, že v tejto dohode, vyhotovenej na predtlačenom formulári žalovaného, je v rámci predtlačeneho textu v článku I., spolu s viacerými inými predtlačenými vyhláseniami klienta (žalobcu), bez zrejmej možnosti ich vylúčenia alebo úpravy (tak aby zostal zachovaný ostatný text dohody), uvedený tento text: „Spoločnosť bude mať (má) voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe zmluvy o revolvingovom úveru č. XXXXXXXXXXXX čiastku vo výške 990,- Eur. ... Pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi zabezpečované touto dohodou sú tvorené úverom vrátane všetkých prípadných revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru (revolvingu/gov), prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou alebo jej prípadnými dodatkami.“ Z tejto dohody však nie je vôbec zjavné, aká celková pohľadávka a najmä v akej konkrétnej výške, prípadne podľa akého konkrétneho výpočtu jej výšky (tak aby bolo možné ju v celom rozsahu podľa tejto dohody identifikovať a overiť jej výpočet), by mala byť touto dohodou zabezpečená.

10. Okrem toho z predloženej písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorú žalobkyňa ako spotrebiteľka pripojila svoj podpis, súd navyše zistil, že písomné vyhotovenie tejto zmluvy neobsahuje viaceré podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (uvedené nižšie).

Určenie neexistencie práva na zrážky zo mzdy

11. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

12. Podľa § 551 ods. 1 OZ uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

13. Podľa § 853 ods. 1 OZ občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

14. Podľa § 151b ods. 2 OZ v zmluve o zriadení záložného práva sa určí pohľadávka, ktorá sa záložným právom zabezpečuje, a záloh.

15. Podľa § 151b ods. 3 OZ v zmluve o zriadení záložného práva sa určí najvyššia hodnota istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, ak zmluva o zriadení záložného práva neurčuje hodnotu zabezpečenej pohľadávky.

16. Podľa § 151c ods. 1 OZ záložným právom možno zabezpečiť peňažnú pohľadávku, ako aj nepeňažnú pohľadávku, ktorej hodnota je určitá alebo kedykoľvek počas trvania záložného práva určiteľná.

17. Vzhľadom na určovací charakter žaloby sa súd najprv osobitne zaoberal otázkou naliehavého záujmu na pertraktovanom určení. Z obsahu žaloby je zrejmé, že žalobkyňa sleduje vlastne to, aby súd rozhodol, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy podľa predloženej dohody.

18. Zákon pre žalobu nepredpisuje prísne formálne náležitosti z hľadiska jej úpravy a striktného odlíšenia skutkový tvrdení a vyjadrenia toho, čoho sa žalobca domáha (žalobného návrhu), a preto aj pri jej posudzovaní treba vždy vychádzať z celého jej obsahu, ktorý je v nej nepochybne vyjadrený, a ktorý tak celkovo určuje predmet konania a to, čo žalobca sleduje a čoho sa domáha. Žaloba je „procesný úkon strany, ktorý treba posudzovať ako každé podanie podľa obsahu. To znamená, že za žalobný nárok, teda predmet konania, nemožno považovať iba žalobný návrh, ale aj jeho skutkové odôvodnenie, čo spolu so žalobným návrhom vymedzuje predmet žaloby“ (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 487). „Súd napriek nesprávnej formulácii petitu (pozn. súdu: napr. aj pri posúdení či ide o určenie právnej skutočnosti, alebo o určenie, či tu právo je alebo nie je) môže v konaní pokračovať, ak je z obsahu žaloby zrejmé, čoho sa týka a čo sleduje. Súd je totiž viazaný obsahom žalobného petitu, nie jeho formuláciou“ (pozri tamtiež, s. 505).

19. Podmienkou procesnej prípustnosti žaloby podľa § 137 písm. c) CSP je pritom naliehavý právny záujem na požadovanom určení, ktorý vyplýva spravidla z toho, že právne postavenie žalobcu je bez tohto určenia ohrozené alebo neisté, a odstránenie stavu objektívnej právnej neistoty medzi žalobcom a žalovaným, ktorý je ohrozením žalobcovho právneho postavenia, nemožno dosiahnuť iným vhodným spôsobom, a je zároveň naliehavo potrebné. V tomto prípade je pritom zrejmé, že žalovaný už predložil zamestnávateľovi žalobkyne dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorú by mal tento rešpektovať, teda že mu bezprostredne hrozia zrážky zo mzdy, a že žalobkyňa okrem tejto žaloby, pokiaľ s tým nesúhlasí, nemá inú možnosť ako zabrániť tomu, aby si žalovaný bez ingerencie súdu vymohol plnenie, na ktoré podľa nej právo nemá (žalobkyňa len na základe vlastného uváženia nedostatku práva žalovaného na zrážky zo mzdy ich úhradu ukončiť nemôže).

20. Každý má pritom právo na potrebnú právnu ochranu, a to už v čase reálneho ohrozenia svojich konkrétnych hmotných práv (ak nejde len o tzv. „akademický“ spor), a nie je tak povinný strpieť reálny zásah do svojich majetkových práv, ktorý považuje za neoprávnený, a domáhať sa nápravy až potom. Vzhľadom na to mal teda súd za to, že naliehavý právny záujem žalobkyne na požadovanom rozhodnutí na zabránenie zrážok v tomto prípade daný je.

21. Pokiaľ ide pritom o posúdenie podstatnej otázky, ktorá bola predmetom tohto súdneho konania, súd dospel k záveru, že napadnutá dohoda o zrážka zo mzdy je neurčitá, a z toho dôvodu absolútne neplatná, a strany tak na jej základe žiadne práva a povinnosti nemajú.

22. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje zabezpečovací prostriedok peňažnej pohľadávky, ktorú uzatvára veriteľ s dlžníkom. Pre takúto dohodu platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch. Musí obsahovať označenie pohľadávky o uspokojenie ktorej ide, a výšku dohodnutých zrážok. Uvedené náležitosti však predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje, keď neobsahuje predovšetkým výšku pohľadávky, ktorá by mala byť zabezpečená, a nepriamo by mohli byť zrejme len možné spôsoby jej vzniku. V zmysle jej článku I. by totiž táto dohoda okrem úveru a prípadných (ďalších) revolvingov, mala zabezpečovať neurčito aj ich príslušenstvo a náklady, ktoré spoločnosti vzniknú v súvislosti s vymáhaním uvedených pohľadávok spoločnosti voči dlžníkovi, a dokonca i ďalšie prípadné pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so zmluvou. Takéto vymedzenie zabezpečovaných pohľadávok je však zjavne neurčité, a teda neplatné. Malo by byť zrejme, že v súvislosti s určitosťou právnych úkonov (a teda i zabezpečovacích prostriedkov) musí byť v čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejaviť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. Podľa § 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka v občiansko-právnych vzťahoch, vrátane zmluvných vzťahov, majú účastníci rovnaké postavenie. Veriteľ vo vzťahu k spotrebiteľovi nie je vo vzťahu nadriadenosti a neprislúcha mu právo jednostranne určovať aké pohľadávky a v akej výške, ktoré v budúcnosti vzniknú, sa budú realizovať formou zrážok zo mzdy v prospech veriteľa. Pri uzatváraní dohody dlžník musí viesť pohľadávku akého druhu zabezpečuje dohoda o zrážkach zo mzdy a v akej výške.

23. V danom prípade však predložená dohoda dostatočne nešpecifikuje zabezpečovanú pohľadávku, a už vôbec ju nešpecifikuje určite a zrozumiteľne spôsobom umožňujúcim (podľa tejto dohody) jej nepochybné určenie vrátane jej výšky, teda hodnotu zabezpečovaných pohľadávky alebo presné pravidlá pre ich určenie, čo je v zmysle ust. § 551 ods. 1 OZ nevyhnutná obsahová náležitosť tohto právneho úkonu (dohody o zrážkach zo mzdy), s následkom jej absolútnej neplatnosti podľa § 37 ods. 1 OZ. Bez presného a konkrétneho určenia zabezpečovanej pohľadávky, umožňujúceho podľa dohody neskôr túto identifikovať a kedykoľvek určiť jej aktuálnu výšku (podobne ako to z pohľadu určitosti a vykonateľnosti, okrem zabezpečovacích prostriedkov, predpokladá napr. aj každý exekučný titul) totiž nie je možné posúdiť ani rozsah povinností vyplývajúcej z dohody o zrážkach zo mzdy (predmet) a vecnú súvislosť medzi dohodou zabezpečenou pohľadávkou a požadovanými zrážkami. Inými slovami, dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje (a môže zabezpečovať) iba presne určenú a dohodnutú pohľadávku, nie všeobecne akúkoľvek pohľadávku súvisiacu s predmetom dohody. To samozrejme nevylučuje aby dohoda zabezpečovala aj pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná alebo vznikne v budúcnosti, aj táto pohľadávka však musí byť vymedzená (v dohode) určite a zrozumiteľne spôsobom umožňujúcim jej určenie (vyčíslenie) v tom ktorom čase. Z neurčitých právnych úkonov práva a im zodpovedajúce povinnosti nevznikajú.

24. Možno teda zhrnúť, že pri dvojstranných právnych úkonoch (ktorými dohody o zrážkach zo mzdy nepochybne sú) je obsah právneho úkonu, a práv a povinností z neho vyplývajúcich, určovaný vždy súhlasným prejavom vôle oboch strán, ktorý tak musí pokrývať všetky jeho zložky, vrátane jeho predmetu a určenia jeho rozsahu. Dohoda o zrážkach zo mzdy, ak má vyvolávať konkrétne právne účinky, preto nemôže byť rámcová (nemôže určovať neobmedzené zabezpečenie akýchkoľvek pohľadávok), a (minimálne v častiach, ktoré subsidiárne neurčuje právny predpis) musí určovať konkrétny rozsah práv a povinností z nej vyplývajúcich. Z ustanovenia § 551 ods. 1 OZ upravujúceho dohodu o zrážkach zo mzdy, ako aj z logiky a účelu tohto inštitútu, ktorý má vymedzovať vzájomné práva a povinnosti v situácii, keď sa dlžník na základe dohody vzdáva určitej časti svojich práv na budúcu mzdu v prospech zabezpečenia určitej pohľadávky (teda nie neobmedzene a neurčite, ale len do určitej výšky zabezpečovanej hodnoty) teda vyplýva, že táto pohľadávka musí byť vymedzená objektívne určite a zrozumiteľne tak, aby jej výška nebola závislá len od výkladu jednej strany (veriteľa), ale bola určená určitým a zrozumiteľným obsahom dohody o zrážkach zo mzdy (v opačnom prípade by sa tak dostávala do závislosti od výkladu jednej strany). Podľa názoru súdu je preto neprípustné, aby pohľadávky spoločnosti voči dlžníkovi zabezpečované touto dohodou, tak ako je tomu v tomto prípade, boli vymedzené všeobecne a neurčito. Takéto neurčité dojednanie je neplatné. Z jeho slovného znenia sa skutočne javí (bez uvedenia konkrétnej hodnoty alebo výšky zabezpečovanej pohľadávky), že veriteľ výšku dlhu zabezpečovaného dohodou, podľa svojho dodatočného uváženia, sám jednostranne diktuje.

25. Vzhľadom na všetky tieto dôvody teda súd považoval žalobu v tejto časti za dôvodnú a určil, že žalovaný nemá právo na zrážky zo mzdy vyplývajúce z takejto dohody o zrážkach zo mzdy tak, ako je to uvedené v prvom výroku tohto rozsudku.

Bez dôvodné obohatenie

26. V prejednávacom prípade je zrejmé, že ide o právny vzťah súvisiaci so zmluvou o úvere, ktorá má v zmysle ust. § 261 ods. 6 OBZ povahu tzv. absolútneho obchodného záväzkového vzťahu spravujúceho sa ustanoveniami tretej časti tohto zákona. Zo skutočností uvedených žalobkyňou, ako i z písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, však vyplýva, že v podrobnostiach ide o nároky súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a právny vzťah (zmluvu) medzi účastníkmi je preto potrebné posúdiť aj podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSU“), ktorý stanovuje špeciálnu úpravu spotrebiteľských úverov.

27. Podľa § 1 ods. 1 ZoSU tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

28. Podľa § 9 ods. 1 ZoSU zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

29. Podľa § 9 ods. 2 ZoSU zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (§ 52 a 60 o spotrebiteľských zmluvách) musí obsahovať (okrem ďalších tam uvedených, pozn. súdu) tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny.

30. Podľa § 273 OBZ časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

31. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

32. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b) ZoSU poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20110101>>, alebo neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20110101>>, r) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20110101>> a y) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20110101>> a § 10 ods. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20110101>>.

33. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

34. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

35. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

36. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

37. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení platnom v čase vzniku omeškania - výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Všeobecné východiská

38. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení zmluva o úvere predpokladá záväzok veriteľa, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a záväzok dlžníka poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Ďalší obsah takéhoto právneho vzťahu (vrátane niektorých otázok týkajúci sa úročenia, úrokov a ich splatnosti) je vo všeobecnosti subsidiárne určený dispozitívnymi normami § 498 a nasl. Obchodného zákonníka (ak strany nedohodnú inak). V prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere však zákon pre vznik práva na úroky a poplatky v zmysle § 9 ods. 2 ZoSU, okrem písomnej formy zmluvy, vyžaduje aj jej ďalšie obligatórne obsahové náležitosti (inak sa podľa § 11 ods. 1 písm. a) ZoSU poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov).

39. V písomnej zmluve o spotrebiteľskom úvere musí byť preto určite a zrozumiteľne (§ 37 ods. 1 OZ), okrem ďalších náležitostí, v zmysle ust. § 9 ods. 2 ZoSU určená:

f) doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere - čím sa, vzhľadom na vymedzenie pojmu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 2), rozumie doba trvania záväzku poskytnúť peňažné prostriedky (čo má osobitný význam najmä pri neskoršom, prípadne postupnom čerpaní úveru resp. pri revolvingu) a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) podmienky upravujúce jeho čerpanie - teda „Akým spôsobom a kedy spotrebiteľ dostane peniaze“ (viď formulár pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý je uvedený v prílohách č. 3 a 4 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20110101>> tohto zákona, a obsahuje niektoré vysvetľujúce informácie),

i) úroková sadzba spotrebiteľského úveru - ktorou je podľa § 2 písm. j) ZoSU úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, a súčasne podmienky ktoré upravujú jej uplatňovanie - ktorými sa, vychádzajúc z podstaty a zmyslu úročenia, rozumejú všetky podmienky tak aby bolo zrejmé ako, resp. z akej sumy a odkedy (napr. či už od dojednania úveru - rezervácie peňažných prostriedkov, alebo od reálneho poskytnutia peňažných prostriedkov v prospech dlžníka, alebo až od určitého iného času v prípade dojednania dočasného bezúročného obdobia) a dokedy sa má uplatňovať (napr. do stanoveného času splatnosti, alebo do vrátenia, alebo inak), a to tak, aby bola jasne určiteľná povinnosť platenia úrokov (napr. aj v situácii prípadného predčasného alebo oneskoreného vrátenia peňažných prostriedkov), a

k) výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia - čím sa nepochybne rozumie ako sa jednotlivé

splátky priradujú k nesplateným zostatkom. Len takýto výklad požiadavky zákona totiž spĺňa účel spotrebiteľského práva, a to jednak venovať zvýšenú pozornosť ochrane spotrebiteľa (ktorý by nemal byť zavádzaný a mal by mať čo najviac informácií umožňujúcich mu - pred, ale i dodatočne po poskytnutí úveru - čo najlepšie posúdiť situáciu a urobiť rozhodnutie ohľadom uzavretia zmluvy a následne aj spôsobu, resp. rýchlosti splácania úveru), a tiež preto, že len pri vyššie uvedenom riadnom vymedzení uplatňovania úrokovej sadzby (úročenia) je možné kedykoľvek (i v priebehu splácania) určiť obsah právneho vzťahu, t.j. výšku zostávajúcej istiny, úrokov a ostatných poplatkov.

40. Prax, a ako vyplýva z ust. § 9 ods. 2 písm. l) a m) ZoSU aj zákon (rozlišujúci minimálne splácanie s amortizáciou istiny alebo bez), totiž pozná rôzne spôsoby splácania úveru. Napríklad poskytnuté peňažné prostriedky (istina) sa môžu splácať na začiatku a úroky až na konci, prípadne naopak, alebo sa úroky a poplatky strhnú ihneď z celkovej výšky spotrebiteľského úveru (pozri napr. vysvetlivky k položke 2C formulára o zmluvných podmienkach podľa vyhl. č. 620/2007 Z.z. v pôvodnom znení), prípadne sa istina spláca spolu s úrokmi v rôznych kombináciách (čo navonok nevylučuje rovnakú resp. nemennú výšku celkovej splátky), či už s pevnou splátkou istiny a sumy úroku, resp. podľa ich rôzne stanoveného podielu, alebo sa amortizuje celkovými rovnomernými tzv. anuitnými splátkami, pri ktorých sa plynule mení výška a pomer splátky istiny a úroku. Spôsob úročenia a splácania úveru a jeho jednotlivých častí musí byť preto vyjadrený určitým a zrozumiteľným spôsobom vylučujúcim pochybnosti o obsahu povinnosti splácať jeho jednotlivé položky (vrátane postupu jej splnenia). Na spotrebiteľský úver sa totiž nevzťahujú automaticky obvyklé všeobecné subsidiárne pravidlá úročenia a splácania podľa dispozitívnych ustanovení OBZ (v zmysle ust. § 9 ods. 2 ZoSU v spojení s ust. § 11 ods. 1 ZoSU), a úroky, resp. výška úrokov (úroková sadzba), podmienky jej uplatňovania a podmienky splácania istiny, úrokov a iných poplatkov musia byť výslovne písomne dohodnuté, resp. určené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Inak sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, a veriteľ nárok na úroky a poplatky nemá.

41. Pre úplnosť treba uviesť, že časť obsahu zmluvy síce možno určiť aj odkazom na obchodné podmienky, nemalo by sa to však týkať podstatných náležitostí zmluvy (ale len dojednaní technického a vysvetľujúceho charakteru), keďže tieto informácie sa musia povinne uvádzať spotrebiteľovi už v predzmluvnom formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 2 ZoSU), a nič by preto, v prípade poctivého prístupu veriteľa, nemalo brániť tomu uviesť ich aj priamo v zmluve (mutatis mutandis aj nález ÚS ČR citovaný nižšie). Okrem toho tiež platí, že stanovenie časti obsahu zmluvy odkazom na obchodné podmienky nemôže byť ani neprimerane všeobecné (nestačí iba zmienka o obchodných podmienkach), pretože ak má byť súčasťou zmluvy (ako prejavu vôle), platia preňho, ak sa s ním majú spájať právne účinky, rovnaké pravidlá ako aj pre iné právne úkony. Časť obsahu zmluvy, ktorú tento odkaz určuje (poukazom na obchodné podmienky), by sa mala preto stanoviť konkrétne (určite a zrozumiteľne, § 37 ods. 1 OZ) tak, aby bolo zrejmé úpravu ktorej časti zmluvy (práv a povinností) treba hľadať a vykladať na inom mieste (napr. v obchodných podmienkach), písomne (§ 9 ods. 1 ZoSu), a zároveň aj nie menším písmom ako iná časť takejto zmluvy (§ 53c OZ). V tomto prípade tomu tak nebolo.

42. V tejto súvislosti súd tiež pripomína, že určitosti a zrozumiteľnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako dvojstranného právneho úkonu nesvedčí ani rozsiahlosť a neprehľadnosť textu obchodných podmienok napísaná drobným písmom so súčasným zakomponovaním viacerých podstatných zmluvných náležitostí zmluvy o úvere na ich viacerých miestach. Inými slovami vo vzťahu k ich platnosti súd zdôrazňuje, že v prípade konfliktu záujmov spotrebiteľa a jeho zmluvného partnera je potrebné poskytnúť vyššiu mieru ochrany spotrebiteľovi ako slabšej zmluvnej strane. V kontexte s týmto princípom je potrebné posúdiť aj úverové zmluvné podmienky. Tie zásadne nesmú slúžiť tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložitej formulovanej a malým písmom napísanej forme skryl zmluvný partner spotrebiteľa podmienky, ktoré sú podstatné, a o ktorých môže predpokladať, že uniknú jeho pozornosti. Pokiaľ tak učiní, čo sa stalo aj v tomto prípade, spreneverí sa princípu dôvery a preto takému jednaniu nemožno priznať právnu ochranu pre rozpor s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ).

43. K tomu možno poukázať aj na právny záver uvedený v náleze Ústavného súdu ČR z 11.11.2013, sp. zn. I.ÚS 3512/11. Podľa neho v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednaní o zmluvnej pokute (argumentum a minori ad maius tým skôr o predmete hlavného záväzku resp. o podstatných náležitostiach zmluvy, pozn. súdu) v zásade nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných zmluvných podmienok, ale len spotrebiteľskej zmluvy samotnej (na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis). Ústavný súd zdôraznil, že dodávateľ sa má chovať k spotrebiteľovi, ktorý je slabšou zmluvnou stranou poctivo, v opačnom prípade mu nie je možné poskytnúť právnu ochranu. Zásada poctivosti sa prejavuje aj

tým, že zmluvné dojednania nesmú byť umiestnené v oddieloch, ktoré vzbudzujú dojem nepodstatného charakteru. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru, a naopak nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej, zložito formulovanej a malým písmom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa zrejme uniknú.

Právne posúdenie

44. Vzhľadom na to, že samotná zmluva resp. text zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorý spotrebiteľ pripojil svoj podpis, neobsahuje (ad 1.) podmienky upravujúce čerpanie úveru - teda „Akým spôsobom a kedy spotrebiteľ dostane peniaze“, a najmä (ad 2.) podmienky upravujúce uplatňovanie úrokovej sadzby - ktorými sa, vychádzajúc z podstaty a zmyslu úročenia, rozumejú všetky podmienky tak aby bolo zrejme ako, resp. z akej sumy a odkedy (napr. či už od dojednania úveru - rezervácie peňažných prostriedkov, alebo od reálneho poskytnutia peňažných prostriedkov v prospech dlžníka, alebo až od určitého iného času v prípade dojednania dočasného bezúročného obdobia) a dokedy sa má uplatňovať (napr. do stanoveného času splatnosti, alebo do vrátenia, alebo inak), a to tak, aby bola jasne určiteľná povinnosť platenia úrokov (napr. aj v situácii prípadného predčasného alebo oneskoreného vrátenia peňažných prostriedkov), a ani (ad 3.) výšku, počet a termíny splátok žalovaným požadovaných a dokonca aj zrážkami uplatňovaných ďalších poplatkov či zmluvných pokút, poskytnutý spotrebiteľský úver sa preto v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a), b) ZoSU považuje za bezúročný a bez poplatkov, a teda veriteľ právo na ich úhradu nemal. Tým sa majú na mysli nepochybne všetky úroky a poplatky vzťahujúce sa k tomuto úveru. Žalobkyňa pritom už pred zrážkami zo mzdy uhradila žalovanému viac než jej poskytol, a preto žalovaný na zrážky zo mzdy, a to nielen formálne z dôvodu neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, ale aj z vyššie vysvetlenej podstaty neexistencie nároku na úhrady za úver nad sumu poskytnutých peňažných prostriedkov (ktoré mu žalobkyňa už vrátila), právo nemal. Vzhľadom na to tak súd považoval túto žalobu aj v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia za dôvodnú, a preto žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni uplatnenú sumu bezdôvodného obohatenia v rozsahu vykonaných zrážok zo mzdy.

45. Pokiaľ však ide o úroky z omeškania spojené s vydaním bezdôvodného obohatenia, nakoľko čas splnenia tohto dlhu nie je ustanovený právnym predpisom a žalobkyňa žalovaného o jeho vydanie osobitne nepožiadala, podľa § 563 OZ bol žalovaný povinný vydať ho žalobkyni nasledujúceho dňa po doručení žaloby resp. jej rozšírenia, a od ďalšieho dňa je v omeškani s plnením tohto peňažného dlhu a je povinný platiť žalobkyni z dlžnej sumy aj úroky z omeškania. Preto súd žalobkyni priznal uplatnenú sumu bezdôvodného obohatenia spolu so zákonnými úrokmi z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nar. vlády Slovenskej za čas po jeho splatnosti vo výške o päť percentuálnych bodov vyššej než bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania, a to zo sumy bezdôvodného obohatenia 503,84 Eur uplatnenej v pôvodnej žalobe a doručenej žalovanému dňa 18.1.2016 od ďalšieho dňa nasledujúceho po uplynutí dňa splatnosti 19.1.2016, a zo sumy bezdôvodného obohatenia 245,86 Eur uplatnenej v rozšírení žaloby doručenom žalovanému dňa 9.6.2020 od ďalšieho dňa po uplynutí dňa splatnosti 10.6.2020 tak, ako je uvedené v druhom odseku výrokovej časti tohto rozsudku, a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

46. O náhrade trov konania súd rozhodoval v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP, podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní, okrem nepatnej časti príslušenstva (úrokov z omeškania), úspešný v podstate v plnom rozsahu, a preto mu súd voči žalovanému v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

47. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.